

RÅDETS RESOLUTION**av den 28 oktober 1999****om ömsesidigt erkännande**

(2000/C 141/02)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD

1. ERINRAR OM målen i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt den fria rörligheten för varor, personer och tjänster, etableringsfriheten, konsumentskyddet och skyddet av folkhälsan och miljön.
2. ERINRAR OM sina slutsatser av den 30 mars 1998 om ömsesidigt erkännande.
3. VÄLKOMNAR kommissionens meddelande om ömsesidigt erkännande i samband med uppföljningen av handlingsplanen för den inre marknaden och kommissionens första tvåårsrapport om tillämpningen av principen om ömsesidigt erkännande på marknaderna för produkter och tjänster.
4. BETONAR att principen om ömsesidigt erkännande i många fall har bidragit på ett positivt sätt till den fria rörligheten för varor och tjänster och medfört betydande fördelar för den inre marknaden, särskilt för små och medelstora företag.
5. ERKÄNNER att tillämpningen av principen om ömsesidigt erkännande på varor och tjänster i första hand är medlemsstaternas ansvar och att kommissionen skall se till att principen tillämpas på rätt sätt.
6. ANSER att det behövs en enhetlig kombination av harmoniserad lagstiftning, standardisering, instrument för bedömning av överensstämmelse, t.ex. officiellt godkännande, och ömsesidigt erkännande för att garantera att den inre marknaden fungerar väl.
7. BETONAR behovet av att principen om ömsesidigt erkännande tillämpas på rätt sätt i samband med unionens utvidgning.
8. BETONAR vikten av ömsesidigt erkännande också i samband med Världshandelsorganisationen och den nya omgången internationella handelsförhandlingar.
9. RIKTAR uppmärksamheten på behovet av ytterligare insatser för att förbättra tillämpningen av principen om ömsesidigt erkännande. Särskild hänsyn måste tas till problem på vissa områden inom varusektorn (t.ex. livsmedel, elektrisk industri, byggprodukter och motorfordon), tjänstesektorn (t.ex. finansiella tjänster) och yrkesmässiga kvalifikationer (t.ex. erkännande av utbildningsbevis).
10. NOTERAR att ekonomiska aktörer och medborgare inte alltid till fullo och på rätt sätt utnyttjar ömsesidigt erkännande därför att de inte är tillräckligt medvetna om principen och dess praktiska konsekvenser.
11. NOTERAR att ekonomiska aktörer och medborgare i vissa fall kanske avstår från att förlita sig på ömsesidigt erkännande eftersom de anser att de administrativa förfarandena för att erhålla ömsesidigt erkännande är alltför betungande eller besvärliga.
12. NOTERAR vidare att förvaltningarna i medlemsstaterna i vissa fall kan ha problem med att tillämpa ömsesidigt erkännande på ett effektivt sätt på grund av bristande information om andra medlemsstaters lagstiftning och kontrollförfaranden eller på grund av bristande kunskaper om principens praktiska tillämpning.
13. UNDERSTRYKER att det kan behövas mer omfattande information, särskilt om de ekonomiska aspekterna, för att korrekt bedöma följderna av om man tillämpar principen om ömsesidigt erkännande eller inte.
14. UPPMANAR medlemsstaterna att fortsätta att utarbeta bland annat följande lämpliga åtgärder för att ge de ekonomiska aktörerna och medborgarna en effektiv ram för ömsesidigt erkännande:
 - a) Revidera och förenkla den relevanta nationella lagstiftningen och tillämpningsförfarandena, t.ex. genom att införa lämpliga klausuler om ömsesidigt erkännande i relevanta lagförslag och genom att förbättra nationella förfaranden för effektiv tillämpning av dessa klausuler.
 - b) Behandla ansökningar från ekonomiska aktörer och medborgare på ett effektivt sätt, svara snabbt på sådana ansökningar, garantera att besvärsmekanismer fungerar på ett lämpligt sätt och stärka de icke-juridiska mekanismerna för problemlösning, och då även administrativt samarbete.

- c) Öka medvetenheten hos medborgarna och de ekonomiska aktörerna om rättigheterna beträffande ömsesidigt erkännande och stärka dialogen med medborgare och ekonomiska aktörer för att få information från dem om huruvida ömsesidigt erkännande fungerar eller inte genom att använda den etablerade ramen för problemlösning.
- d) Stödja kommissionen i dess arbete med att samla in information om de sektorer där ömsesidigt erkännande utgör ett problem för industrin eller för tjänsteleverantörerna när de överför varor eller tjänster till andra medlemsstater.
- e) Garantera att de skyldigheter att utbyta information som åläggs medlemsstaterna enligt direktiv 98/34/EG, ändrat genom direktiv 98/48/EG, och beslut nr 3052/95/EG genomförs fullständigt på ett effektivt sätt för att fastställa och förebygga tekniska handelshinder i nationell lagstiftning.
- f) Särskilt uppmärksamma vikten av att ytterligare utveckla och utvidga användningen av ömsesidigt erkännande av alla förfaranden för bedömning av överensstämmelse, t.ex. provrapporter, kontrollrapporter, intyg och överensstämmelsemärkning.
15. UPPMANAR kommissionen att fortsätta sitt arbete med att samla in uppgifter från medlemsstaternas myndigheter, näringslivs- och konsumentföreträdare samt andra intressegrupper om goda resultat och brister när det gäller ömsesidigt erkännande och den ekonomiska betydelsen därav att ta med sådana uppgifter i tvåårsrapporterna och i resultattavlan för den inre marknaden, att i samarbete med de ekonomiska aktörerna och medlemsstaterna genomföra undersökningar om överensstämmelsens likvärdighet i sektorer där ömsesidigt erkännande tillämpas samt att fastställa metoder som underlättar för de nationella myndigheterna att bedöma om skyddsnyvån är likvärdig.
16. UPPMANAR kommissionen att vidta bland annat följande lämpliga åtgärder och initiativ för att förbättra tillämpningen av principen om ömsesidigt erkännande:
- a) Öka medvetenheten hos medborgare och ekonomiska aktörer om deras rättigheter beträffande denna princip, t.ex. genom aktiva informationskampanjer, handböcker och broschyrer samt utveckla befintliga återkopplingsinstrument för att få information från ekonomiska aktörer och medborgare.
- b) I så stor utsträckning som möjligt förlita sig på administrativt samarbete och med kraft genomföra de åtgärder som syftar till att få slut på överträdelse i samband med tillämpningen av principen om ömsesidigt erkännande och därvid utnyttja de befogenheter som kommissionen har enligt fördraget, särskilt inom ramen för direktiv 98/34/EG, ändrat genom direktiv 98/48/EG, och beslut nr 3052/95/EG.
- c) Garantera att politiken för ömsesidigt erkännande samordnas med annan gemenskapspolitik och överväga alla instrument som står till förfogande, t.ex. harmoniserad lagstiftning, ömsesidigt erkännande, bedömning av överensstämmelse och standardisering.
- d) Utarbeta konkreta och praktiska riktlinjer för en korrekt tillämpning av ömsesidigt erkännande när det gäller varor, tjänster och yrkesmässiga kvalifikationer.
- e) Använda resultattavlan för den inre marknaden för att lägga fram goda resultat och brister när det gäller ömsesidigt erkännande.
17. UPPMUNTRAR ekonomiska aktörer och medborgare att till fullo utnyttja principen om ömsesidigt erkännande genom att
- a) begagna sig av sin rätt att utnyttja ömsesidigt erkännande,
- b) informera medlemsstaterna och kommissionen om eventuella problem och vid behov utnyttja de rättsliga förfaranden som står till förfogande i nationell lagstiftning och i gemenskapslagstiftning.
- c) utnyttja det informationsmaterial som medlemsstaterna och kommissionen ställt till förfogande.
18. BESLUTAR ATT SE ÖVER genomförandet av denna resolution före utgången av 2001 på grundval av tvåårsrapporten och de på varandra följande utgåvorna av resultattavlan från kommissionen och vid behov besluta om vidare åtgärder.